

نگاره پنهان چهره ناصرالدین شاه

نگاره پنهان ناصرالدین شاه محفوظ در گنجینه کاخ موزه صاحبقرانیه به همراه تصاویر روز تشییع او برای نخستین بار در تالار آبی کاخ نیاوران رونمایی شد.

برای نخستین بار چهره ناصرالدین شاه به همراه تصاویر روز تشییع او برای نخستین بار در تالار آبی کاخ نیاوران خبر داد و گفت: این تابلو سال‌ها در مخزن صاحبقرانیه بود.

این پژوهشگر دوره قاجار درباره برگزاری نمایشگاهی با محوریت بار تره دیده‌نشده ناصرالدین شاه بیان کرد: «نظاره سلطان صاحبقران» عنوان نمایشگاهی با موضوع راز گشایی از نگاره مهجوری از ناصرالدین شاه قاجار است که از ۲۳ مهرماه در تالار آبی کاخ نیاوران برپا شده. در این نمایشگاه که تا ۱۲ آبان دایر است، تابلویی به نمایش درمی‌آید که تاکنون دیده نشده و برای نخستین بار از آن رونمایی شده است. عین السلطنه این تابلو را نزدیک‌ترین نقاشی به چهره ناصرالدین شاه توصیف کرده بود. همچنین در چندین و چند تصویر، به خصوص تصاویر تکیه دولت این تابلو وجود داشته و به عقیده کارشناسان، صورت ناصرالدین شاه را در این تابلو که در تکیه دولت قرار داشته، استاد کمال‌الملک کشیده و پیکره او را احتمالاً فرد دیگری نقاشی کرده است.

این تابلو یک سال در تکیه دولت نبوده و بعدها که مقبره ناصرالدین شاه را در آرامگاه شاه عبدالعظیم می‌سازند، آن را بر بالای مقبره قرار می‌دهند تا قبیل از انقلاب هم همان‌جا بوده است، ولی بعد اتفاقاتی برای تابلو می‌افتد و سر از کاخ صاحبقرانیه درمی‌آورد. قرار است ۲ هفته آینده نمایشی با موضوع اصالت‌سنجی و اهمیت این تابلو از منظر هنری و تاریخی برگزار شود.

همچنین چند اثر از کاخ گلستان برای نمایش در کاخ نیاوران به امانت گرفته شده، از جمله اثری که در نمایشگاه روایت قتل ناصرالدین شاه بوده و وسایلی چون چراغ‌های پایه‌دار، آباژورهای مقبره، دستمال خونی ناصرالدین شاه و ۲ عکس از داخل مقبره متعلق به کاخ گلستان.

دعوا سر اسم سریال

«پدر قهوه» مهران مدیری آماده نمایش شد

جدیدترین سریال مهران مدیری در شبکه نمایش خانگی که قبلاً اعلام شده بود نامش «پدر قهوه» است، آماده نمایش شده و از ۱۴ آبان از یکی از پلتفرم‌های نمایش آنلاین پخش می‌شود.

این خبر را خود مدیری در صفحه شخصی‌اش اعلام کرده است. نکته جالب توجهی که مدیری به آن اشاره کرده این است که سر اسم سریال هنوز دعواست. از ابتدا هم حساسیت‌هایی روی اسم «پدر قهوه» وجود داشت و حالا باید دید بالاخره این سریال به این اسم پخش می‌شود یا به نام دیگری. این سریال در ژانر کمدی است و احتمالاً بخش سوم سه‌گانه‌ای است که با «هیولا» شروع شد و با «درکولا» ادامه پیدا کرد؛ خصوصاً که جواد فرحانی، تهیه‌کننده «پدر قهوه»، قبلاً اعلام کرده بود که حال و هوای این سریال به «هیولا» نزدیک است. ۳ سریال قبلی مدیری، مخصوصاً «هیولا»، در میان مخاطبان عام طرفداران زیادی داشت، اما از دیدگاه انتقادی هر دوی این سریال‌ها کیفیت بالایی نداشتند و از روزهای اوج مدیری در سریال‌هایی مثل «پاورچین» یا «شب‌های بره» بسیار دور بودند.

اگر حافظ می‌خواست غزل هایش درآدمزما شوند چه باید می‌کرد؟!
امیر دزاکم، کارگردان تئاتر، خدا نگذرد از کنسی که این تعریف را ارائه داد که تئاتر باید درآدمزما باشد. اگر حافظ می‌خواست غزل هایش درآدمزما باشند یا مثلاً اگر قرار بود «شاهنامه» درآدمزما باشد، ما به چه نتایج دست می‌یافتیم؟! یا مثلاً اگر شخصی چون اکبر رادی می‌خواست با آثارش درآمد کسب کند، ما به چه نتایج دست پیدا می‌کردیم؟! ایلنا

مستر کلاس نوری بیلگه جیلان در تهران
نوری بیلگه جیلان، پارسا پیروزفر و ۲ هنرمند دیگر نخستین دوره مسترکلاس «شکوه سینما» را ۲۹ و ۳۰ مهرماه برگزار می‌کنند. نخستین دوره مسترکلاس «شکوه سینما» در هتل آزادی تهران برگزار می‌شود. این مسترکلاس ۲ روزه با حضور ۴ مدرس و به‌صورت حضوری برگزار می‌شود. / ایرنا

۸,۵۰۰,۰۰۰

دلار هزینه فیلم

۲۱۳,۹۰۰,۰۰۰

دلار فروش گیشه

۱۴

سیگار در طول فیلم کشیده می‌شود

۲۵

شلیک در فیلم اتفاق می‌افتد

۶

نفر در فیلم کشته می‌شوند

شاهکار تارانتینو ۳۰ ساله شد

درباره «پالپ فیکشن» که فیلمی درباره روزمرگی است

از چشمگیرترین دستاوردهای آخرین دهه قرن بیستم که برای سینه‌فیل‌ها، تئورسین‌ها و مورخان سینما به یک اندازه عشق، نظر به و تأثیر فراهم کرد. «داستان عامه‌پسند»، دومین فیلم کولتین تارانتینو، توانست در کالبدالگوهای سرراست و رایج روایت سینمای گنگستری، رنگ‌های پرخونی از زندگی و عشقات جاندار از روزمرگی تعبیه کند. عشق فیلمی که سینما را از دل قفسه کلوب‌های کرایه فیلم و ردیف صندلی سینماهای ارزان قیمت یاد گرفته بود، با فیلم اولش (سگ‌های ایتالی) و فیلمنامه و داستانی که برای تونی اسسکات و الیور استون نوشته بود، برای هالیوود فیلمی ایزود یک بر اساس درک پیچیده‌ای از زمان و تضاد رو کرد. نخل طلای کن و مجسمه اسکار هدایای کوچکی برای اتفاق بزرگ تارانتینو در سال ۱۹۹۴ بودند. ۳۰ سال از ساخت داستان عامه‌پسند می‌گذرد. فیلم وارد زندگی روزمره شده و این بهترین سرنوشته برای چنین فیلمی است. این صفحه یادبودی برای روزمرگی لذتبخش و جاندار به نمایش درآمده در این فیلم است.

ناصر احدی
روزنامه‌نگار

گزارش
برای تارانتینو
و همکار
فیلمنامه‌نویسینش،
راجر آوری

داستان از چه قرار است؟

داستانی با خطوط متقاطع که ماجراهای ۲ گنگسترسر به نام‌های وینسنت و جولز، رئیس‌شان مارسلوس والاس و همسرش میا والاس، بو کسوری به نام بوچ و آسارق خرده پا به نام‌های باپمکین و هانی‌بانی را با رفت و برگشت‌های زمانی روایت می‌کند. فیلم درباره دنیای گنگسترهاست، اما نوعی بی‌خیالی و لاقیدی در دیالوگ‌ها و روابط شخصیت‌ها موج می‌زند که کیفیت کمدیک به فیلم بخشیده است.

تارانتینو:

داشتم تلاش می‌کردم که فیلمی بدون پول بسازم، پس به فیلم کوتاهی فکر می‌کردم که بتوانم به‌عنوان کارت تماس در جشنواره‌ها ارائه بدهم. می‌خواستم نشان دهم چه کاری از من ساخته است تا بتوانم یک فیلم بلند بسازم. پس به داستان وینسنت و میا فکر کردم. بعد گفتم چرا یک داستان کوتاه جانی دوم ننویسم و یک سومی و بعدا یکی بعد از دیگری، و هر وقت که پول کافی داشتم، آنها را فیلمبرداری نکنم؟

پس به دوستم راجر آوری تلفن کردم تا از او بخواهم داستان دوم را بنویسد، اما به این شرط که کلاسیک‌ترین داستان ممکن باشد و فرمی بسیار جذاب داشته باشد

بازی با زمان

پس از «داستان عامه‌پسند»، برای فیلمسازان پذیرفته شد که فیلم‌ها نشان را در حلقه‌های کوچک (همچون فیلم «یاد آوری» که ریستوفر نولان) یا در حلقه‌های بزرگ (مثل فیلم «پرگشت‌تاب‌پر» کاسپار نونه) ساختار بندی کنند و از به‌هم ریختن زمان و ذهن بینندگان ابایی نداشته باشند. دیوید دینی، منتقد سینما معتقد است که گریش مدرن به «روایت‌های نامنظم» - از «درخشش ابدی یک ذهن بی‌الایش» گرفته تا «پابل» - برآمده از این فیلم تارانتینو است.

فیلم جزئیاتی اهمیت

بر خلاف بسیاری از فیلم‌های مهم، چیزی که سبب شهرت و اعتبار «داستان عامه‌پسند» شده مفاهیم بزرگی مثل آزادی، هویت، افتخار و... نیست، بلکه چیزی که باعث می‌شود این فیلم خاص باشد پرداختن آن به جزئیات کوچکی مثل پایلوت‌های تلویزیونی، پیام‌های غذایی، سیستم اندازه‌گیری طول، شکم‌های چاق، ساعت‌های مچی، قهوه‌های خوش طعم و... است.

الگوی برای فیلم‌های گنگستری

«داستان عامه‌پسند» چنان سبب بلندی بر فیلم‌های گنگستری مدرن انداخته که جدا کردن فیلم‌هایی که تأثیر ساده‌ای از آن گرفته‌اند از فیلم‌هایی که بدون آن هرگز ساخته نمی‌شدند، کاری بسیار دشوار است؛ برای مثال بدون «داستان عامه‌پسند»، احتمالاً «قاب زنی»، «در پروژ»، سریال «سوپرانوها» و... ساخته نمی‌شد.

چند داستان معتبر در ۳۰ سالگی «پالپ فیکشن» نشریه «ورایتی» با برخی عوامل این فیلم صحبت کرده که گزیده‌ای از آن را در ادامه می‌خوانید

لارنس بندر، تهیه‌کننده
نخستین نمایش فیلم در جشنواره فیلم نیویورک بود. سالن بزرگی بود پر از دود، و ناگهان یک نفر فریاد زد: «بیتا دگتر هست!» من از صندلی‌ام بیرون پریدم و رفتم طبقه پایین و مدیر سینما به سستم دود و پرسید «چه کار کنم؟» گفتم «چراغ‌ها روشن کن». فیلم متوقف شد و چراغ‌ها روشن شدند و دیدیم مرد جوانی دچار یک شوک شده‌است. صحنه‌ای از فیلم‌ها را شوک کرده و باعث شده بود غش کند.

راجر آوری، نویسنده داستان
ایده اولیه «داستان عامه‌پسند» این بود که ۳ فیلمساز فیلم کوتاه بسازند. یکی من، یکی کولتین و یکی آدام رفکین. من فیلمنامه‌ای نوشتم به نام «هیاها» حکومت می‌کند، و به‌مسور فیلم کوتاه کوچک به فیلمنامه «سگ‌های ایتالی» بدل شد. آدام چیزی نوشت و «داستان عامه‌پسند» تا مدت‌ها چیزی بود که قرار نبود اتفاق بیفتد.

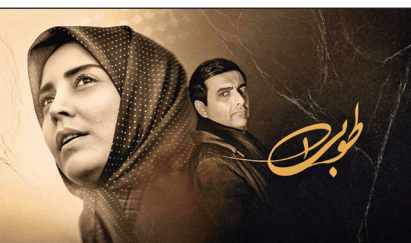

دنی دویتو، تهیه‌کننده اجرایی
یک روز رنگ در راز دند و بسته‌ای حاوی ۱۵۵ صفحه به دستم رسید. به خدا قسم فکر می‌کنم هنوز داغ بود و بالای صفحه نوشته شده بود: «داستان عامه‌پسند». اثر کولتین تارانتینو، پیش‌نویس نهایی. با یک فنجان چای نوی میل فرورفتم و خواندم و فاهاه خندیدم. از اول تا آخرش را دوست داشتم. سؤال بزرگ این بود که چرا ۱۵۵ صفحه بود؟ در واقع معمولاً یک صحنه می‌شود یک دقیقه، قرار بود زمان نهایی فیلم ۱۵۵ دقیقه باشد!

جان تراولتا، بازیگر
تارانتینو در «داستان عامه‌پسند» سطح کارم را بالا برد و به من شانسسی دوباره داد تا از نظر حرفه‌ای در سطح بالاتر کار کنم. در جشنواره کن که فیلم را برای نخستین بار دیدم، فراتر از انتظار من بود؛ زیرا به سطح جدیدی از داستان‌گویی و فیلمسازی رسیده بود که می‌توانستی آن را احساس کنی. تاریخ بود که داشت ساخته می‌شد.

۴۵ درصد از مخاطبان «طوبی» را دیدند

بر اساس اعلام مرکز تحقیقات رسانه ملی، مجموعه نمایشی «طوبی» که از جمله پر مخاطب‌ترین مجموعه‌های تلویزیونی محسوب می‌شود، توانسته است با ۴۵ درصد مخاطب از میان بینندگان تلویزیونی، جامعه آماری ۳۰ میلیون مخاطب را از آن خود کند. به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، بر اساس گزارش بررسی «میزان بازدید سریال طوبی در فضای مجازی» پرداخته است، بیش از ۶ هزار محتوای قطعه شده از این سریال که در هاست تلگرام، توئیتر، اینستاگرام، اینا و روبیکا منتشر شده، در مجموع ۴۰۰ میلیون بازدید را به‌خود اختصاص داده است. این میزان مشاهده محتوا در فضای مجازی نشان‌دهنده استقبال خوب از این مجموعه نمایشی در میان مخاطبان است که طوبی را به برابری‌ترین و محبوب‌ترین سریال رسانه ملی در میان کاربران فضای مجازی در سال ۱۴۰۳ تبدیل کرده است. همچنین تعداد نظرات منتشر شده ذیل محتوای مرتبط با سریال ۶۰۰ هزار مورد بوده و محتواهای قطعه شده در مجموع ۱۰ میلیون لایک از سوی کاربران دریافت کرده‌اند.

فیلم تازه آنتونی هاپکینز

آنتونی هاپکینز به بازیگران فیلم «برادران مازراتی» که یک فیلم زندگینامه‌ای انگلیسی‌زبان به کارگردانی بابی مورسکو و درباره خانواده سازنده مشهور اتومبیل ایتالیایی و رقیب فراری و لامبورگینی است، ملحق شد.

این بازیگر برنده اسکار در این فیلم در نقش یک سرمایه‌دار ایتالیایی ظاهر می‌شود که برای برادران مازراتی سرمایه‌گذاری می‌کند. آندرا یرولینیو ایتالیایی تهیه‌کننده این فیلم پیش‌تر فیلم زندگینامه‌ای «لامبورگینی: مردی ورای افسانه» را به کارگردانی بابی مورسکو تهیه کرده بود و از تهیه‌کنندگان فیلم «فراری» مایکل مان باسازای آدام درایور و بنه لویه کسروز هم بود. اطلاعات بیشتر درباره دیگر بازیگران «برادران مازراتی» که فیلمبرداری آن به‌زودی در بولونیا آغاز خواهد شد، مخفی نگه داشته شده است. کمپانی مازراتی سال ۱۹۱۴ در گاراژی در شهر بولونیا در مرکز ایتالیا توسط ۳ برادر به نام‌های آلفیری، اتوره و ارستو تاسیس شد. لوگو نماد این شرکت کبی علامتی است که در فواره نپتون در بولونیا یافت شده است. از همان ابتدا، نام این شرکت که اکنون سازنده اتومبیل‌های لوکس عجیب و غریب است، با دنیای مسابقات اتومبیلرانی گره خورده بود. نخستین خودروی مسابقه‌ای گرندپری مازراتی، با نام «تیپ ۲۶» توسط آلفیری مازراتی در مسابقه جام مسینا در سال ۱۹۲۷ یک تضاد بسیار خطرناک را تجربه کرد.

رساندن صدای مادران مقاومت به گوش جهان

مرتضی اعلاسی، تهیه‌کننده فیلم کوتاه «تصاحح» گفت که هدفش از ساخت این فیلم رساندن صدای مادران مقاومت به گوش جهان بوده‌است. مرتضی اعلاسی، تهیه‌کننده فیلم کوتاه تصاحح که در بخش «شاخه زیتون» چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه دارد. درباره شکل‌گیری ایده این فیلم کوتاه به مهر گفت: در واقع الهام‌های زیاد که نویسندگی و کارگردانی فیلم را برعهده دارد، تجربه بیماری فرزند کم‌سن و سانس را در حالی که در یک خانه در عراق محبوس شده بودند، داشت که تجربه بسیار سخت و تلخی بود. وی افزود: این تجربه در کنار مسئله غزه و داستان بیمارستان شفا و رساندن صدای مادران مقاومت به گوش جهان مونتور محرک ثانویه تولید این فیلم بود. همچنین یک دغدغه مهم دیگر ما هم نشان دادن تأثیری است که ایران در حمایت از جریان مقاومت دارد. این تهیه‌کننده درباره موضوع تصاحح گفت: خانم‌های نژاد همواره تلاش دارد تا مسئله زنان و روایت زنانه را در کارهایش داشته باشد و این بار هم موضوع مادران در دل جنگ غزه سوزن ایشان شد و تلاش کردیم تا در فیلم به این موضوع بپردازیم. تهیه‌کننده فیلم کوتاه تصاحح درباره حضور در بخش جنبی جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران افزود: از یک نفر فریاد زد: «بیتا دگتر هست!» من از صندلی‌ام بیرون پریدم و رفتم طبقه پایین و مدیر سینما به سستم دود و پرسید «چه کار کنم؟» گفتم «چراغ‌ها روشن کن». فیلم متوقف شد و چراغ‌ها روشن شدند و دیدیم مرد جوانی دچار یک شوک شده‌است. صحنه‌ای از فیلم‌ها را شوک کرده و باعث شده بود غش کند.